ANUL XII. No. 1317 — 8 PAGINI 6 LEI — Luni 16 Aprilie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. ~ BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.69
Telefon administrație 3.26.60

Aspecte

Zoologie aplicată

O. N. E. F.-ul a fost eri aproape plin.

După matchul de Sâmbătă, cu „Șoimii", spectacolul cu „Vulturi" de eri iscase un interes zoologic, căruia spectatorii nu i-au putut rezista.

La intrare — pentru complectarea albumului — un cârd de „curcani" voinici și arțăgoși:

— Toată lumea circulă!

— Nu e voe să staționați!

La intrare, alți vulturi: controlorii, porții ceva mai mari — casierii își scrutează prada (în limbaj obișnuit, spectatori) cu ciuguleli de monede pe cari le verifică atent:

— 75 de lei biletul!...

La intrare, alți vulturi controlorii, a căror privire surprinde cea mai organizată tentativă de favoare:

— Nu e voe. Numai cu bilete plătite!

Iar în tribună, fel de fel de alți vulturi: d. Atanasiu, proprietarul magazinului „La peștele de mare cu vulturul în ghiare", un domn care se prezintă proprietarul fabricei de oțet „Vultur", un ciclist dela clubul „Aquila", etc.

Ora 5.

Cu ochiul său de argus, Titel I-a descoperit pe Fried care în ajun jucase în formația „Șoimii Carpaților" și a găsit prilejul unui zbor ironic, fără intenții de jignire:

— L-ați văzut pe Fried? întreabă Titel.

Câțiva oficiali, au răspuns imediat la apel, identificându-l:

— Șoimul Carpaților?

— Da, da! confirmă Titel, care aștepta de mult prilejul să plaseze epigrama pe care i-o făcuse cu o zi înainte lui Fried.

Și-a dres vocea și ca o pasăre de pradă a debitat apoi următoarea epigramă, redusă — pentru a evita noui suplicii de versificare — la următoarele două versuri:

„Îl știam Fried, îl știam Șoim,
„Și dintr'o dată iată-l șoim...

Ora 5½.

Ambele tribune sunt aproape pline, despărțite — ca un strat izolator — de pata verde a terenului, în jurul căruia pista de cărbune șerpuește îndoliată. Enervant de neagră.

Titulatura zoologică a matchului, a atras în tribună specii zoologice variate: fete tinere (gâște), bărbați însurați (boi), bărbați neînsurați (viței), câteva soacre (hiene), tipi ultra eleganți...

Iar pe teren, completarea albumului: Șepi care umblă ca o rață. Bindea, arțăgos ca un cocoș. Baratky, rara avis! Albu, necesar pentru a completa tricolorul momentan al O. N. E. F.-ului: negru (pista), verde (terenul), alb... și așa mai departe.

Apoi, matchul.

Din tribună. oficialii urmăresc mișcările vulturilor cu aripi cam frânte astăzi. Venusiștii a căror culoare i-a transformat în adevărați corbi pentru selecționarea lui Petea. Și cehil cari fug parcă ar avea aripi la picioare.

Vulturi de Bohemia.

Apoi golurile: în minutul 44, acela al cehilor. Câteva secunde mai târziu, al vulturilor noștri. Și în repriza doua, sub orcănitul nemulțumit al galeriei, celelalte două goaluri ale ereților cehi.

Și însfârșit, selecția.

— Ce facem? se întreabă oficialii, devorați de vulturii a căror figură nu i-a entuziasmat.

— Mie mi-a plăcut interul dreapta dela Bohemians! mărturisește Costel.

— Dar nu e vultur! ripostează d. Lachide, a cărui mină este mai acră decât acea a oțetului Vultur.

Și discuția continuă grijulie până noaptea târziu. Mult, timp după ce spectatorii — pasări călătoare — au zburat din tribune, și după ce noaptea a acoperit cu aripa sa neagră tot dealul.

Matchul de eri a încurcat toate socotelile selecționerilor. Din punct de vedere zoologic însă, a fost la înălțime. Ne-am lămurit însfârșit că Bürger e vultur și că Fried e șoim...

Castor

Marcel Thil obligat să-întâlnească pe Witt înainte de 14 Iunie

PARIS 15. — Marcel Thil a declarat aici că nu va mai susține nici un match, până la întâlnirea sa cu Gustave Roth, care va avea loc la Paris la 14 Iunie.

Secretariatul I. B. U.-ului i-a pus însă în vedere că potrivit art. 74 din

regulamentul de provocări, va trebui să-și pună în joc, în fața germanului Witt, titlul de campion semigreu al Europei, înainte de 14 Iunie.

Aceasta datorită faptului că Witt fusese desemnat challenger al lui Alfara, pe timpul când acesta era campion, înainte de 26 Martie.

Problema echipei naționale continuă a fi deschisă

Concluzii la matchurile de Sâmbătă și Duminecă

Marele public și în bună parte oficialitatea, au așteptat de la matchurile de Sâmbătă și Duminică primele soluții pentru complicata problemă a echipei naționale.

Se credea că din lotul de convocați pentru echipele A și B, vor ieși «noutăți» — cum li se spune în lumea selecționerilor — vedete noui, oameni cari să dea un nou suflu echipei naționale.

Nimic din toate acestea nu s'a produs, și astăzi, problema echipei naționale continuă a fi deschisă.

Totuși, matchurile de Sâmbătă și Duminică au atins unul din scopurile parțiale. Anume: astăzi, ne putem pronunța asupra standardului căruia corespund o bună parte din candidații tineri.

Și lucrul acesta e cu atât mai important, cu cât, nu puțini din acești «tineri candidați» sau chiar «vechi» cari vor să revină, au găsit sprijin în presă și în anumite cercuri.

Trecând în revistă «Șoimii Carpaților» și «Vulturii României» conluziile sunt diferite.

In primul rând, dintre portarii cari s'au perindat, Pülock s'a detașat, de o manieră indiscutabilă. Burdan a arătat formă bună, în schimb Șepci care a «entuziasmat» pe clujeni, a «lăsat rece» publicul bucureștean...

In domeniul fundașilor nu stăm pe roze și astfel cum s'au comportat pretendenții de toate categoriile, toți au lucrat pentru Vogl... Ar fi de reținut constanța contribuției lui Chiroiu și figura destul de bună făcută de Bürger și Sucitulescu.

In domeniul mijlocașilor, Gaiu care a dat loc la anticipații extrem de optimiste, s'a arătat a fi cât se poate de modest. Iuhasz e departe de clasa internațională și are o concepție de joc extrem de nepotrivită unei echipe în care forța principală o formează aripile.

Din ceilalți mijlocași ar fi de reținut forma lui Deheleanu, jucător în continuă ameliorare.

Element de oarecare calități ar fi: Fusoi. Nu-l putem numi «speranță» dacă ne gândim că are 23 de ani...

Marea confuzie și cea mai supărătoare pentru momentul în care ne aflăm, am constatat-o în tabăra atacanților. Atât Sâmbătă cât și Duminecă am putut observa aceleași «vicii de construcție» în linia de atac. Și ne vom explica.

Atât la înaintarea «Șoimilor» cât și a «Vulturilor», «pointele» au fost aripile. Barbu—Beke în prima zi, Pârdea—Dobai în ziua doua trebuiau să lanseze ofensivele respective.

Ce s'a întâmplat însă:

Atât tripleta de Sâmbătă, cât și cea de Duminecă, au fost compuse din jucători, a căror concepție de joc este cu totul diferită de aceia ce ar fi trebuit să fie.

Klimeck este un excelent tehnician, dar nu joacă decât cu interii.

In tot cursul matchului de Sâmbătă, n'a deschis o singură dată aripile. Ploeșteanu și Borbil s'au potrivit de minune acestui fel de a juca.

In matchul de Duminecă aceeaș situație. Tripleta Baratki, Sepi și Vâlcov III cu totul exclusiviști... au reeditat jocul făcut în ajun de confrații lor.

In înaintările din ambele zile, am constatat deci aceiași concepție greșită, dar mai ales nepotrivită posibilităților echipelor noastre.

In această situație, deci, concluziile pe cari le tragem nu sunt favorabile unei selecționări bazate pe cele ce s'au văzut Sâmbătă și Duminecă.

Repetăm: problema echipei naționale a rămas deschisă după exibițiile «Șoimilor» și ale «Vulturilor». Situația nu este însă disperată. E nevoie de calm, pentru a nu turbura discernământul atât de necesar în momentul de față.

In încheierea rândurilor acestea, ar fi cazul să facem o recomandație: matchul cu Jugoslavia nu trebue așteptat cu încordarea pe care o constatăm de pe acum în lumea footballului românesc. Tensiunea crescândă care se observă în rândurile factorilor desemnați să joace un rol în pregătirea sau disputarea matchului, ar putea aduce o nervozitate fatală.

Să nu ne lăsăm deci terorizați de perspectivele unui match ale cărui ediții anterioare le-am câștigat datorită tocmai nervozității... adversarului și mai ales încordării în care s'a pregătit...

LIS.

Astă seară la Manchester: Toma Aurel-Jackie Brown

Astă seară, la Manchester, Toma Aurel va susține cel mai greu match din cariera sa, întâlnind pe Jackie Brown, campionul lumii la categoria muscă.

Am anunțat încă de acum două săptămâni acest match.

Nu ne rămâne astăzi decât să reamintim condițiile în cari a fost semnat contractul. Matchul se va disputa la 51 de kilograme 800, în 15 reprize. Bursa lui Toma va fi de 9000 de franci.

Toma a avut în ultimul timp, o furunculoză care l-a obligat să întrerupă 10 zile antrenamentul. Iar greutatea la care va trebui să boxeze n'o face prea ușor.

Incât, un pronostic nu poate indica — în mod logic — decât o victorie a lui Brown.

SAPTAMANA

Foarte rar se întâmplă, în materie de expediții sportive peste hotare, ca entuziasmul plecării să fie egal, sau să întrecă, pe cel al întoarcerei. De obiceiu—și asta pare că a fost definitiv statornicit pretutindeni, — cei cari se duc să învingă, sau numai să încerce, evită să dea prilej de vorbă înainte de a intra în focul luptei. Pentrucă niciodată nu poți ști cu certitudine cum vei ieși din el, așa că prudența manifestărilor preliminare este imperioasă din toate punctele de vedere și mai ales din cel al deslănțuirii entuziasmului, care — inevitabil — urmează victorici pregătită în tăcere. Și cum acest entuziasm rămâne — să zicem așa — în istoric, este dela sine înțeles că este pretutindeni preferat cu precădere....

La noi, se pare însă că principiul acesta, ținut în mare cinste peste tot aiurea, nu a apucat încă să fie încercat în toate ramurile sportive, pentrucă așa ne-am obișnuit în decursul vremurilor: să nu începem un lucru până când nu ne-am convins că experimentarea lui a dat roade bune la... vecini. In materia pregătirilor suntem așa dar în curs de așteptare, astfel că expediția pugilistă la Budapesta s'a făcut după tradiționala normă românească, în cel mai frenetic entuziasm. Massele au fost trezite cu surle și fanfare, inimile tuturor au bătut într'o cadență pugilistă națională, iar lupta ne-a găsit cu moralul în preajma lui 100 (sută matchurile și să la măsurile în consecință, pentrucă este incontestabil că buna desfășurare a campionatului acestei categorii de cluburi contează foarte mult în viața footballului bucureștean.

Ceiace nu a împiedicat însă să ni se secere una după alta speranțele pregătite zgomotos și — trebue să recunoaștem — cu o meticulozitate care ar fi meritat o cu totul altă răsplătire.

Și acum reversul inevitabil al medaliei: o depresiune deadreptul sfâșietoare peste tot, o unanimă blestemare a Budapestei cu campionatele ei europene cu tot. Pentrucă așa-i românul. Se ambalează ușor în entuziasm și face ce-l vedeți că face acum, când își dă seama că era mai bine dacă nu făcea...

Procedând însă cum se procedează pretutindeni, înfrângerea dureroasă dela Budapesta ar fi trecut fără dureri atroce. Așa însă...

La football, a cărui occidentalizare se face tot mai mult simțită, pregătirile nu dau loc la entuziasm popular.... anticipat. Mai ales că istoria contimporană a și înregistrat falimentul sistemului pe care-l detestăm mai sus (Bulgaria—România 5—3 la Sofia). De aceia, înfrângerea pe care a servit-o Bohemians unei formații zoologic botezată pentru circumstanță, n'a deștărmat iluzii, pentru simplul motiv că nimeni n'avusese timp să și le facă. Deși partida din ajun, câștigată de o echipă mai puțin pretențios numită, ar fi putut excita anumite porniri bolnăvicioase. Faptul însă că nu a fost cazul, nu pare decât să confirme teoria noastră.

Care se explică de altfel la fel de matematic și în rugby. Unde înfrângerea senzațională a Stadiului Român departe de a fi produs consternarea ce era de așteptat, n'a făcut decât să scoată în evidență un club meritoș, care și-a pregătit în tăcere o victorie binemeritată. Arsenalul este însă acuzat de invidioși că n'a făcut altceva decât să continue seria începută de feroviarii francezi Duminica trecută la O. N. E. F. Ceiace, veți recunoaște și dv. nu prea corespunde realității...

tatea... geometrică a rezultatului pe care l-a înregistrat prima cursă de marș a anului. Pentrucă legați să fi mers și încă e greu de presupus că cei doi câștigători ai locului întâi, Sillagy și Firea ar fi reușit să termine exact în același timp, o cursă de peste 6 klm., în care ambii s'au forțat cât au putut...

Dar în definitiv, decе n'ar fi dat și marșul prilej de vorbă la început de sezon? E dreptul lui...

L. ROȘIANU

Anchetele noastre

CLUBURILE MICI VORBESC...

Primele răspunsuri la ancheta noastră. Categoriile inferioare își spun păsurile

In numărul trecut am arătat cari sunt cauzele cari ne-au determinat să facem o incursiune în pătura așa zisă minoră a footballului bucureștean. Am argumentat pe larg necesitatea existenței cluburilor mici și am ajuns la concluzia că o mai bună desfășurare a activității lor nu va face decât să dea un impuls nou și important footballului românesc în general.

Ancheta anunțată de noi a avut un foarte puternic ecou în rândurile cluburilor din categoriile inferioare. Toate au durerile lor cotidiene, foarte asemănătoare în efecte, însă suportate în chipuri diferite și în funcție de structura organizației interne a fiecăruia. Ancheta noastră a provocat, după cum era de așteptat, un mare avânt la nevoile [illegible] riferia footballului bucureștean, care se vede astfel obiect de interes special, atunci când se credea mai părăsită, mai uitată în mizeria ei obișnuită.

Mulți din conducătorii cluburilor mici ne-au vizitat la redacție în chiar ziua apariției primelor rânduri privitoare la ancheta noastră. Fiecare avea ceva de spus, ceva de cerut, ceva de obiectat. I-am ascultat cu atenție pe toți și am înregistrat doleanțele lor pe cari în măsura spațiului disponibil le vom trece în coloanele noastre.

Publicăm mai jos declarațiile pe cari ni le-au făcut conducătorii a două meritoase grupări din categoriile inferioare:

SARACIE, EFORTUL CATORVA ȘI DATORIA DISTRICTULUI

Ce ne declară d. T. Niculescu, secretarul grupării Chrissoveloni.

«O ducem foarte greu. Nu putem să trecem la înfăptuiri mai importante în organizația noastră internă, pentrucă nu avem mijloace materiale. Nu ne ajută nimeni. Tot ce putem încropi, tot ce putem face în vremurile grele pe cari le parcurgem azi, este grație eforturilor depuse exclusiv de către membrii comitetului de conducere. Jucătorii nu au posibilitatea să facă sacrificii materiale personale, așa că atunci când nici noi nu vom mai putea face, e ușor de înțeles unde poate ajunge un club la ridicarea căruia s'a pus atâta inimă.

«Pentru buna desfășurare a vieții sportive în cluburile mici, ar fi de dorit ca districtul să dea mai multă atenție campionatului respectiv. Adică să supravegheze pe cât posibil mai mult partidele cari se dispută în cadrul lui în diferitele cartiere ale capitalei. Aceste partide degenerează adesea în adevărate încăierări. Delegați speciali ai districtului ar trebui să descindă din când în când [illegible] să matchurile și să la măsurile în consecință, pentrucă este incontestabil că buna desfășurare a campionatului acestei categorii de cluburi contează foarte mult în viața footballului bucureștean.

«Am da dovadă de pretențiuni exagerate dacă am cere să se facă din când în când conferințe cu jucătorii cuburilor mici, pentru a li se da îndrumările necesare. Noi însă suntem convinși că o colaborare pe a-

(Continuarea în pagina 5-a)

Finalele campionatelor amatoare de box ale Europei

Ungaria a cucerit două campionate, Anglia două, iar Germania, Austria, Italia și Finlanda câte unul. Decizii furate. O declarație a d-lui Radu Ottulescu.

BUDAPESTA, 15. (Prin telefon). — *Eri, începând dela ora 6 după amiază, s'au disputat în sala «Teatrului municipal» din Budapesta, finalele campionatelor amatoare ale Europei.*

Sala a fost neîncăpătoare pentru enormul număr de spectatori cari au ținut să asiste la matchuri. Foarte mulți spectatori au rămas la intrare, nemai putând pătrunde în sală.

Echipa României, care Sâmbătă seara — după decizia din matchul lui David — s'a retras ostentativ din sală, n'a luat parte nici la finale nici la banchetul oferit aseară.

Deciziile au fost din nou eronate, depe urma lor având să sufere în primul rând Ungaria care deși a avut șase finaliști, nu a cucerit decât două campionate.

CLASAMENTUL

Numărul de victorii obținute, a stabilit următorul clasament:

1) Ungaria (doi campioni).
2) Anglia (doi campioni).
3) Germania.
4) Austria.
5) Italia.
6) Finlanda.

Matchurile

La categoria muscă, Palmer (Anglia) a dispus de Kubini (Ungaria) prin descalificare în repriza treia.

Descalificarea a fost complet nejustificată. Arbitrul, un irlandez, l-a părtinit vizibil pe englez.

*

La categoria cocoș, Enekes (Ungaria) a dispus la puncte de Aderberg (Suedia).

*

La categoria pană, Kaestner (Germania) a învins la puncte pe Friedesch (Ungaria).

*

La categoria ușoară, Harangy (Ungaria complet epuizat de matchul de Sâmbătă cu David și cu ambele arcade sparte a fost învins la puncte de italianul Fachini.

Ungurul avusese un mic avantaj. Se zvonise însă încă înainte de reuniune că e vorba să i se dea Italiei o satisfacție, acordându-i-se victoria lui Fachini, singurul finalist italian.

*

La categoria semi-mijlocie, Mac. Cleave (Anglia) a dispus la puncte de Varga (Ungaria).

Invingătorul este cel mai clasic reprezentant al boxului englezesc. Mânuește stânga, în special, cu o dexteritate uimitoare.

*

La categoria mijlocie, Szigedi (Ungaria) a învins la puncte pe polonezul Maechrzycki.

*

La categoria semi grea, Zeche Umayer (Austria) a dispus de polonezul Antzak prin k. o. în repriza doua.

(Continuarea în pagina II-a)

Instantanee footballistice

Selecționabilii și partenerii lorcehi eri pe stadionul O. N. E. F.